

Sygn. akt II AKzW 59/24

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2024 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia SO (del.) Teresa Jędrzejak – Paluch

Protokolant: Paweł Zberecki

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Iwony Skrzypek
po rozpoznaniu w sprawie **N. S.**

skazanego za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne.

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z dnia 19 grudnia 2023 roku, sygn. akt VI Kow 2151/23/wz

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia prowadzi do wniosku, iż poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne i ich ocena prawna są prawidłowe, a skazany w istocie nie zasługuje na warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd penitencjarny miał w polu widzenia okoliczność, że N. S. w warunkach izolacji penitencjarnej zachowuje się poprawnie, był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, przy czym nie był karany dyscyplinarnie. Prawidłowo funkcjonuje w środowisku współosadzonych i prezentuje regulaminową postawę względem przełożonych. Odbywa karę pozbawienia wolności w systemie programowanego oddziaływania i w miarę możliwości realizuje zlecone zadania. Ukończył program resocjalizacyjny podnoszący kompetencje społeczne. Skazany jest słuchaczem Kwalifikacyjnego Kursu Zawodowego w zawodzie mechanik monter maszyn i urządzeń. Obecnie jest zatrudniony odpłatnie na terenie zakładu karnego. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Podkreślić jednak należy, że samo poprawne zachowanie w zakładzie karnym jest jednym z podstawowych obowiązków osoby pozbawionej wolności, mogącym świadczyć nie tylko o prawidłowym przebiegu procesu resocjalizacji, ale i dostosowaniu się skazanego do warunków izolacji.

Słusznie więc Sąd Okręgowy wskazał, iż przy udzielaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia, oprócz zachowania skazanego w warunkach izolacji, należy wziąć również pod uwagę okoliczności popełnionych przestępstw, a także warunki i właściwości osobiste skazanego. Znaczenie dla takiej oceny ma również to, czy naruszenie porządku prawnego, którego konsekwencją jest odbywanie kary, miało charakter incydentalny, czy też było kolejnym popadnięciem w konflikt z prawem karnym skutkującym skazaniem.

W tym aspekcie stwierdzić trzeba, że N. S. jest osobą wielokrotnie karaną sądownie, która sukcesywnie wchodziła w konflikt z prawem, zaś karę pozbawienia wolności, którą odbywa, orzeczono za popełnienie aż 160 oszustw bądź usiłowań oszustw polegających na odwoływaniu się do krzywdy chorej i porzuconych dzieci. Z tego też względu resocjalizacja skazanego w dalszym ciągu powinna być prowadzona w warunkach izolacji penitencjarnej, tak iżby miał wystarczająco dużo czasu na uzmysłowienie sobie karygodności popełnionych czynów oraz korektę swojej postawy moralnej w kierunku pożądanym przez społeczeństwo.

Argumentacja przedstawiona przez skazanego w zażaleniu nie mogła doprowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia w postulowanym kierunku, gdyż stanowi wyłącznie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego. Skarżący akcentuje wyłącznie pozytywne elementy swego zachowania, pomijając negatywne, gdy tymczasem dopiero kompleksowo ocena jednych i drugich może stanowić podstawę do prawidłowego rozpoznania wniosku, jaki złożył. Z uwagi na wysoce obciążające okoliczności dotyczące popełnionych przez skazanego przestępstw oraz ich ilość, prawidłowe zachowanie skazanego w zakładzie karnym, podnoszenie kwalifikacji zawodowych, pozytywny stosunek do pracy oraz chęć niesienia pomocy rodzinie, jakkolwiek godne aprobaty, nie dostarczyły podstaw do zmiany kwestionowanego orzeczenia w kierunku wskazanym przez skarżącego.

Z uwagi na fakt, że skazany przebywa w zakładzie karnym, sąd uznał, iż uiszczenie przez niego wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym byłoby zbyt uciążliwe, a wręcz niemożliwe. Z tego względu Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zwolnił skazanego w całości od ich zapłaty, określając jednocześnie, że ponosi je Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia powiadomić skazanego z pouczeniem o prawomocności oraz jego obrońcę;
- akta sprawy zwrócić.

Katowice, dnia 31 stycznia 2024 roku.